

ეთიკა პიზნაში

XXI საუკუნე საქართველოს წინაშე აყენებს მრავალ გამოწვევას, რომელთაგან უმნიშვნელოვანესია ცოდნაზე დაფუძნებული ეკონომიკის შექმნა და განვითარება. დღეისათვის საქართველოს ეკონომიკაში სატაროდ მოიკიდა ფეხი ბიზნესმა, უფრო მეტად მცირე ბუზნესმა. მიზანშეწონილად მიმაჩნია სტუდენტი კარგად უნდა ერკვეოდეს ბიზნესის, ეთიკისა და ბიზნესის ეთიკის არსეში.

სამეცნიერო და სხვა საცნობარო წყაროებში „ბიზნესი“ ინგლისური წარმოშობის სიტყვაა (business) და ნიშნავს საქმიანობას, როგორც პირადი გამდიდრების წყაროს, აქედან „ბიზნესმენი“ (businessman) – პირი, რომელიც ბიზნესს მისდევს.

დღეს სამამულო და საზღვარგარეთულ ლიტერატურაში ცნობილია ბიზნესის სხვადასხვაგვარი განმარტება:

- ბიზნესი – ეს ადამიანის საქმიანობა, რომლის მიზანია შემოსავლის მიღება თავისი ცოდნის, გამოცდილების, თავისი კაპიტალის გამოყენების დახმარებით, ეს არის ადამიანის პოტენციალის რეალიზაცია ეკონომიკურ ასპექტში, ბიზნესმენის საქმიანობის შეფასების ერთ-ერთი მთავარი კრიტერიუმი არის მოგების მიღება. ეს იმას ნიშნავს, რომ მოგების მიღება შეიძლება დაკავშირებული იყოს მომსახურების გაწევასთან. მოგება გვიჩვენებს ბიზნესმენის საქმიანობის ეფექტიანობას;
- ბიზნესი – ეს საქმის გაძლილის სისტემა და ადამიანებისათვის საჭირო პროდუქციის, მომსახურების წარმოებაა;
- ბიზნესი – ეს არის წარმოების სისტემა, რომელიც ჩვენ შევქმნით ჩვენი მოთხოვნილების დასაკმაყოფილებლად;
- ბიზნესი – ეს არის ფულისაგან ფულის კეთების უნარი, მაგრამ აუცილებლად სასარგებლო მწარმოებლური გამოყენების მეშვეობით;
- ბიზნესი – სხვა არაფერია, თუ არა სამრეწველო, სასოფლო-სამეურნეო, ვაჭრობის, საყოფასცოვრებო მომსახურების, ბანკის, იურიდიული კონსულტაციის, სამეცნიერო კვლევით და საცდელ-საკონსტრუქციო დაწესებულების, საგამომცემლო, სასწავლო-სააღმზრდელო და სხვა საწარმოების თუ დაწესებულების შექმნა.

პროფ. ს. ყამარაულის განმარტებით „ბიზნესი (ინგლ. - business) – საქმე, საქმიანობა, არის საკუთარი ან ნასესხები საშუალებების ხარჯზე განხორციელებული ინიციატივიანი, დამოუკიდებელი ეკონომიკური საქმიანობა, დაწესებული რისკისა და ქონებრივი პასუხისმგებლობის საფუძველზე, რომლის მთავარი მიზანია მოგების მიღება, საკუთარი საქმიანობის განვითარება, აგრეთვე საქონლის გასაღება, სამუშაოს შესრულება მომსახურების გაწევა. მეწარმის ძირითადი ნიშან-თვისებები, რომლებითაც იგი განსხვავდება ეკონომიკური საქმიანობის სხვა ფორმებისაგან, არის:

1. დამოუკიდებლობა, პასუხისმგებლობა, ინიციატივა, რისკი, დინამიკურობა;

2. საწარმოები, ფირმა ან საწარმოთა ერთობლიობა, რომელთა განსაზღვრული სახის საქმიანობის განხორციელების შედეგად დებულობენ მოგებას.

ჩვეულებრივ ისინი განცალკევებული მცირე და საშუალო ზომის საწარმოებია, რომლებიც ადმინისტრაციულად არ არის დამოკიდებული სახელმწიფო ან სხვა უწყებებზე და ორიენტირებულია ბაზარზე“.

მას შემდეგ, როდესაც სტუდენტებს გავაცნობთ ბიზნესის მცნებათა ნაირსახეობას ცუდი არ იქნება, გავარკვიოთ, რა არის ეთიკა და არის თუ არა ის შესაბამისობაში ბიზნესთან.

ეთიკასთან პირდაპირ კავშირშია მრავალი სიტყვა, მათ შორის მორალი, პიროვნების მთლიანობა, პატიოსნება, ჭეშმარიტება, რწმენა, მოვალეობა, კეთილშობილება, ზრდილობა, პატივისცემა, უშიშრობა, სიმამაცე, სიფრთხილე, ლოიალობა, სიკეთე, ერთგულება, ცნობიერება . . . მაგრამ ამ სიტყვების უმრავლესობა აღწერით ხასიათისაა. ეს სიტყვები სწორია, ლამაზია, მაგრამ კონკრეტული დეფინიციის გარეშე. იმიტომ საჭიროა ეთიკის „სამუშაო“ განმარტება, რომელიც მოგვეხმარება ამ სიტყვებს შორის განსხვავების გამოვლენაში.

ეთიკა ჩვენი პატიოსნების და ფასეულობების უმაღლესი სტანდარტია; ეს სტანდარტი ჩვენს მორალზე, პერსონალურ ფილოსოფიაზე დაფუძნებული. ეთიკა ჩვენი მოღვაწეობისა და ცხოვრების ძირითადი სამუშაო პრინციპია. როგორ ვიქცევით, რას ვაკეთებთ, როგორ მეთოდებს და მიღეომებს ვხმარობთ, პრაქტიკაში როგორ ვიყენებთ ჩვენს მორალს – ეს ყველაფერი ჩვენს ეთიკურ ქცევას განაპირობებს. ამგვარად, ეთიკა მორალის აპლიკაციაა. რამდენადაც მაღალია ბიზნეშინის ეთიკური ქცევა, მით უფრო ძლიერია ის. პარი გრეი, გაერთიანებული ტექნოლოგიების პრეზიდენტი ამბობს: „ცალკეული ინდივიდუუმების საქციელი განსაზღვრავს ერთს საქციელს და სახელს“.

შემ კიდევ სოკრატემ „დიალოგებში“ ყურადღება მიაქცია იმ ფაქტს, რომ ეთიკა თავისი არ სით პარადოქსულია. ეთიკის ფილოსფიური საფუძველი არის კეთილისა და ბოროტის გაყოფა.

სოკრატეს იდეის სიღრმე იმაში მდგომარეობს, რომ ეთიკის სწავლება არ შეიძლება. არ შეიძლება მისით, როგორც აბსტრაქტული სისტემით ხელმძღვანელობა. შესაძლებელია მისი მხოლოდ განცდა. ეთიკა მხოლოდ იმის კოლექტიური „გამოსახულებაა“, რაც ჩვენ განვიცავთ. შესაბამისად საკუთარი მორალური პრინციპები რომ შეიმუშაოს, საზოგადოებამ ბევრი ცუდი და კარგი სიტყაცია უნდა გადალახოს. ცხადია ეს მტკიცება ეხბა ბიზნესსაც, როგორც საზოგადოების ნაწილს.

ის, რაც გუშინ იყო ეთიკური, ხვალ შეიძლება უკვე აღარ იყოს ეთიკური. ნორმებზე დაფუძნებული ეთიკის შექმნის მცდელობები ახლაც მიმდინარეობს, მაგრამ კაცობრიობის მთელი გამოცდილება ადასტურებს, რომ ასეთი რაციონალური კონსტრუქცია ამჟერუჟებს საზოგადოების განვითარებას და ახლის დაბადებას ხელს უშლის.

საქმის მთელი არსი ის არის, რომ ამა თუ იმ მოვლენისათვის მორალური შესვასების მიცემისას, ჩვენ მივდივართ სქემამდე - „სიკეთე-ბოროტება“, ანუ შავ-თეთრ აზროვნებამდე. ცხოვრება კი ადგილებზე არ დგას, ის მუდამ იცვლება და შედეგად, კონსტრუქცია „სიკეთე-ბოროტება“ სამკუთხედად - „სიკეთე-ბოროტება-თავისუფელება“ იქცევა. თავისუფლება კი ყოველთვის ეწინააღმდეგება ნორმებს, მათ შორის ეთიკას, როგორც ნორმის დაფიქსირების მცდელობას. ეს ეთიკის პარადოქსია.

ამასთან, ეთიკა იხრება ირაციონალურისაკენ, რადგან ეს არამატერიალური სუბსტანციაა. ჩემი მორალური ალლო მკარანახობს: უსამართლობაა ბონუსების მიცემა მათოვის ვინც კომპანია დაშალა. მაგრამ ეს არარაციონალური შემადგენელია. გონება კი ამბობს: არის კი ეს კანონის დარღვევა? გამოდის, რომ ერთი მხრივ, ეთიკა ეს ჩვენი ემოციებია მეორე მხრივ კი, რადაც რაციონალური წყობა. ამ სისტემის გაერთიანება არ შეგვიძლია. რა გამოდის? ჩვენ ვცდილობთ „შევამოწმოთ“ ესა თუ ის მოვლენა მოძველებული მორალური კოდექსებით, მათი ბრძანი მიმდევრობა კი ხელს გვიშლის განვითარებაში.

მაშინ როგორ გავიგოთ სინამდვილეში რა არის ეთიკური და რა არა? კრიზისმა ბევრი რამე გადაგვაფასებინა. გადაფასდება ეთიკის გაგებაც. თუმცა რომელი მიმართულებით – უცნობია, მაგრამ არის პოზოტიური ტრენდი: მეწარმეების თვითშეგნების გაძლიერება. კორპორაციული კოდექსები ეს არის მორალურ-ზენობრივი დილემის გადაჭრის მცდელობა, რომლებიც კანონის მიღმა გადის. ამ თვალსაზრისით ეთიკა არის ბიზნესის უნარი, საკუთარი თავი აღიქვას მის ახლანდელ მდგომარეობაში და საკუთარი განვითარების ვექტორი განსაზღვროს.

ეთიკის კოდექსი გამოიყენება სხვადასხვა პროფესიულ საქმიანობაში შიდა რეგულაციისათვის, როგორც კანონის ალტერნატიული მექანიზმი – სახელმძღვანელო. მას არ გააჩნაა კანონის ძალა და ემყარება ადამიანთა ჯგუფის მიერ დადგენილ წესებს, რომელებიც თავის მხრივ ითვალისწინებენ საზოგადოებაში დადგენილ წესებს და საერთაშორისოდ აღიარებულ ნორმებს ამა თუ იმ სფეროში.

ნიუ-იორკის ბირჟაზე კრიზისის დაწყების შემდეგ ამერიკელები კანონის, სხვა სიტყვებით რომ ვთქვათ, დოგმების სრულყოფის გზას დაადგნენ. ბრიტანელებმა კი ეთიკურ ნორმებზე მუშაობა დაიწყეს. რა თქმა უნდა, მათ არ აქვთ იურიდიული ძალა და არვინაა ვალდებული მათ დაემორჩილოს, მაგრამ დამრღვევებმა უნდა ახსნას თავისი საქციელი.

თუ ამ ლოგიკას გავყვებით, მაშინ ბიზნესში ეთიკა წარმოჩინდება, როგორც კოლექტიური თვითშეგნების ფორმა და ბიზნესი ეთიკური იქნება ზუსტად იმდენად, რამდენადაც მისი თვითშეგნებაა განვითარებული. ასეთი ეთიკური სისტემა გახდება მუდმივად ცვალებადი კოორდინაცია სისტემა, რომელსაც თავად ბიზნესი დაარეგულირებს.

ბიზნესში ბევრი არაეთიკური პიროვნება მოღვაწეობს, მაგრამ არ შეიძლება ამის გამო გავაკრიტიკოთ უპირობო ყველა ბიზნესმენი. მცირე და მსხვილ ბიზნესში გაცილებით მეტნი არიან მაღალეთიკური ბიზნესმენები.

ქვეყანაში, რომელიც ამაყობს თავისუფალი ბაზრით, თავისუფალი მრეწველობით, თავისუფალი შემოქმედებით, არ შეიძლება იცხოვროს ისე, რომ ბიზნესის ეთიკა მერყეობდეს ფარგლებში - სწორი და არასწორი. ბიზნესს და ერს, ორივეს პქმნის ინდივიდები, რომლებმაც ყველა უნდა იხელმძღვანელონ ეთიკური წესებით: როგორ იცხოვრონ და როგორ აკეთონ ბიზნესი?

პეტერ დრაკერი, თანამედროვე ბიზნესის მენეჯმენტის ერთ-ერთი ფუძემდებელი, ამბობს: „თუ გარემოული მოქმედება დეგალურია, ეს კიდევ არ ნიშნავს, რომ ის ეთიკურია“. ეს ძალიან გავრცელებულ გამოთქმად იქცა. რა თქმნა უნდა, არ უნდა არსებობდეს განსხვავება ეთიკურსა და ლეგალურს შორის: ყველაფერი ლეგალური იმავდროულად ეთიკური უნდა იყოს. მაგრამ ასეთი განსხვავება მართლაც არსებობს. როცა ბიზნესი შეჯიბრის გარემოში კეთდება,

წარმატების მისაღწევად, ხშირია მოწინააღმდეგის დაჯაბვნა. ეს ხდება დიდი მოგების მიღების მიზნით. მაგალითად, ერთი მილიონი დოლარიდან ხუთი მილიონი დოლარის მისაღებად. ასეთ პირობებში ძალიან ძნელია მაღალ ეთიკაზე საუბარი და ეთიკის მაღალი ნორმების დაცვა.

როგორ უნდა გავიგოთ: არის გარკვეული საქციელი სწორი, ტაქტიკური ნაბიჯი, თუ მის უკან სკურპულოზურად გათვლილი, მხოლოდ მოგებაზე ორიენტირებული, კომერციული წინა-დადება?

ერთ-ერთი გზა, სწორი პასუხის მისაღებად, არის ვკითხოთ საკუთარ თავს: შეიძლება, რომ ეს ნაბიჯი წამგებიანი აღმოჩნდეს ბიზნესისთვის, რომელიმე ინდივიდუულისთვის? როგორ შეხედავენ ამ საქციელს ჩვენი მეგობრები, ჩვენი გუნდის წევრები? ჩათვლიან, რომ რასაც ჩვენ ვაკეთებთ, ეთიკურია? შეაფასებს ჩვენი ოპიზიცია ამ საქციელს, როგორც ეთიკურს? არის კი ჩვენს საქციელში ჯანსაღი შეჯიბრების სული?

„შეიცან თავი“ - ძველი წელთაღრიცხვის VII-VI საუკუნეების სპარტაში ბრძენი ქილონის ეს ქადაგებანი ყველა ეპოქის ადამიანის სახელმძღვანელო დევიზია. მისი მნიშვნელობა განსაკუთრებით დიდია თანამედროვე პირობებში. სწორედ რომ ბიზნესის დამწყები პიროვნების უპირველესი ამოცანაა, ვიდრე ბიზნესს მოკიდებს ხელს, შეიცნოს საკუთარი თავი. საკუთარი „მე“-ს შეცნობა, კრიტიკული შეფასება და მის საფუძველზე გონივრული გადაწყვეტილების მიღება წარმატებული ბიზნესის ამოსავალი წერტილის საწყისი ეტაპია. დამწყები ბიზნესმენი იძულებულია თვითონ შეაფასოს საკუთარი უნარ-ჩვევები.

ბიზნესის ძირითადი მიზანი მოგების (სარგებელის) მიღებაა. მაგრამ, როცა მოგება წარმატების ერთადერთი საზომი ხდება, ჩვენ ვკარგავთ მორალურ ფასეულობებს. თუ არაეთიკური ბიზნესის შედეგად იქმნება არასწორი სიტუაციები, რომლებიც სცილდება ჯანმრთელ შეჯიბრების, ჩვენ ჩაგუიქრდებით, დრმა განცდა გაუუფლება. ჩვენს თვალწინაა უზარმაზარი ეკონომიკური მონსტრები, რომლებიც მომავალშიც იარსებებს. ასეთ მონსტრებს შორის პირველია: ეროვნული ვალი და ვაჭრობის დეფიციტი. როდესაც ვეცნობით ეკონომიკურ და სოციალურ პრობლემებს, გვიჭირს შევიქმნათ მათზე სწორი შეხედულება, სწორი აზრი. მნელია წარმოიდგინო მილიონი ან, მითუმეტეს, ტრილიონი დოლარი. მაგრამ არ შეიძლება დაგხუჭოთ თვალი იმ ფაქტზე, რომ ამ ეკონომიკურ და სოციალურ პრობლემებში ჩართულია უამრავი ადამიანი, და, ამგარად, ეკონომიკური და სოციალური პრობლემები რეალურად ადამიანის პრობლემებია. ამ პრობლემების გადაჭრა ადამიანების ღირებულებაზეა დამოკიდებული, ხოლო ასეთ ღირებულებებს ვქმნით ჩვენ, თქვენ. ჩვენი ეკონომიკური პრობლემები მემკვიდრეობით გადავა ჩვენს შვილებზე, გავლენას მოახდენს მათ მომავალზე, მათ სურვილზე ისტავლონ კარგ უნივერსიტეტებში ან იყიდონ სახლი; ისინი იმოქმედებენ ჩვენი მშობლების ჯანმრთელობაზე, ჩვენს შესაძლებლობაზე კარგად მოუკაროთ მათ. ამიტომ რიცხვები არ არის მხოლოდ გამოსახულება ქაღალდზე, მათ უკან ადამიანებია.

კარგია, თუ მოგება თანაარსებობს სოციალურ პასუხისმგებლობასთან. მეტიც, ასეთი თანაარსებობა აუცილებელია. მაგრამ ეს თანაარსებობა განსაბუთრებით იგებს, თუ მას თან ერთვის ეთიკის მომენტი და თანაგრძნობა. არ არის ადვილი იყო მაღალეთიკური. ძალიან ძნელია ყოველთვის იცხოვრო მაღალი სტანდარტებით. გარემოებები ყოველდღე გვაყენებს არჩევანის წინაშე: ავირჩიოთ მაღალი ეთიკა და როგორ გზა, ან შედარებით მარტივი და ნაკლებად

ეთიკური გზა, ან გადავუხვიოთ სწორი გზიდან, ან დავხუჭოთ თვალი ეთიკურ საკითხზე თუნდაც ერთი წუთით. არაეთიკური ქცევა ვლინდება ყოველდღე, სხვადასხვა სახით. ჩვენ ვხედავთ ასეთ ქცევას, შეგვიძლია მასზე მსჯელობა, უარყოფითი აზრის გამოთქმნა, დაგმობა. მაგრამ მხოლოდ აღნიშნო, რომ ეს საქციელი არაეთიკურია და არ შეეწინააღმდეგო მას – ასევე არაეთიკურია: არანაკლები და ხანდახან უფრო დესტრუქციული, ვიდრე თვით არაეთიკური საქციელი.

ნებისმიერი ეთიკური საქციელი ყოველთვის კარგი მაგალითია. ერს ექნება ბრწყინვალე მომავალი, თუ ჩვენ გმეოფა ძალა და გამბედაობა ადგზარდოთ ბიზნესმენები, რომლებიც ეთიკას პირველ ადგილზე დააყენებენ. თუ ეთიკური პიროვენა ხართ, თქვენ ყოველთვის მიიზიდავთ სხვა პიროვენებებს და ვინაიდან გამორჩეულობა უშუალო კავშირშია ეთიკასთან, თქვენ იქნებით ერთ-ერთი, ვინც გვიხელმძღვანელებს და ვისაც ეყოლება მიმდევრები.

გამოყენებული ლიტერატურა ტყაროვანი:

1. თეორუაშვილი მ., თეორუაშვილი ზ., თეორუაშვილი ი. საკუთარი ბიზნესი: პირველი ნაბიჯები. გორი, 2008 წ.
2. ქვანია ი., კიქნაძე გ., ლიდერი და ლიდერობა, თბ., 2008 წ.
3. ქამარაული ს. უნივერსალური ბიზნეს-ლექსიკონი; „მეცნიერება“ თბ., 2001 წ.
4. ხიზანიშვილი ს., ყულიჯანიშვილი ა., წიქაძე ლ. საქმიანი ურთიერთობის კულტურა; საქ. ტექნიკური უნივერსიტეტი, თბ. 2007 წ.
5. ჭიაბრიშვილი თ, პატიოსანი ბიზნესისაკენ, თბ. თსუ-ს გამოცემა, 2003 წ.
6. Петрунин Ю. Ю., Борисов В.К. Этика бизнеса. М. 2007 г.